

PRIE KAPO

Sutemas naktis. Krinta žvaigždės. Ir šalta. Blankioi tolumoj dangus brėžias miškai. Ai ne — tai ne šgių virkūnės likėtos — Tai durtuvų grelos ir dumda, pulkai.

Nyrelkiai, naktutė, prašiviti tau kloniaus, Nei spindulius gaudy mielos ežerė, — Nes žvaigždės sutrenka durtuvų sonius ir bišgė metuliai karū sūduvė.

Aušra — ne aušra kraštis debesio kvinta Ir laipioja medžių virkūnėn vikiarū — Prajoja pulkai pro Griedėliaus, Širvintus, Dapkijos smėlis, Zarasų ežeras.

Jie joja, ir durtuvų grelose žydi Patarčių ugnis, sparsa keratū lamai, Ir parako dūmų vingiuodamas tydas Pakyla ir kopia aušros debesin.

Jie joja — ir žvignutuos sielvartas auga. Kad kraštas vargė, ir kančioji, ir koveji, Ir girių tankmėj tiesia kraujū jiems draugas Su rausku durtū širdi nygėjo.

Jie joja — praioja. Tamsu. Žvaigždės kalas Naktis. Iš aukštai žvabruv krinta šiaury, Ir Lietuvai aišku — praioja per šali Nežinomus Mūsų Tėvynės Karja.

Praiojo vietas, kur jis kovės dėl laievės, Kur kritė dėl jo — mylimos Lietuvos, Ir matė, kaip kraujus dirvonuos ten laistos Ir šaukia stūnas ugnis laivės kovos.

Praiojo. Mėnulius nuaveija šiuolis, Ir žingsniai sunkiais atkeliauja diena. Atsigula vėl akmeniniai guoly Ir Karo Muziejus sodry Kaune.

Pravikėta diena, prie jo kapo parkurius. Ar veržkama kas šitū supras ir girdeš? Yra šalis ir sunkūs pamatys granitū Prastūnika kraunias ir šioji širdis.

Gal niekšiškos rankos paminklo aušrius iš, Gal žeme išeitėtin, kur liestū jis? Bet ciklas neturėgš šio kraujo užgnūžtū, Ir šemė juodoji jo spalvos neišgū.

Ir šauks šitas kraunias lietuviū kiekviena Griedėliaus tik atvertū ir Lietuvos duris, Kaip jau atidarė aršū kovos diena, Nežinomus Mūsų Tėvynės Karja.

SKAITYTOJAMS IR BENDRADARBIAMS

Nėra paslaptis, kad toliauio karo veiksmas ne reiai pavėlkis ir tolimojo užnario darbu. Dėl tos pat prieštatis ir mūsų savaitės "Karys" čia, tolimoje jū kap savarakiškas laikraštis. Ties kas savaitė 2-4 psl. didumo. Vieni mūsų skaitytojai ir bendradarbiai prašomi užmegyti ryšį iš naujo dabartinis redakcijos adresu. Mūsų dienai kariniam ir atsidriemam kariniam "Karys" busvusia tvarka stūtinėjamas ir toliau. Atsardę sutrikimai turės būti illyginti apbūpų pastangų dėka. Kadangi tolimiesio "Lietuvių" leidimo sąlygos mūsų nėra tiksliai žinomos, tai šio laikraščio stūtinimas kariniam tuo tarpu nėra įmanomas. Dailiniai arba kariniai "Lietuvių" tiesioginiai tiesioginai turės gauti bendrą tvarką.

Nuo Hol' vėsius "Lietuvių" jėkalisis kreipėtis to laikraščio redakcijai. Pakartotinai primename, kad tai daliniamis stūtinėjama "Kari" lokijū prumeratos plūgū nesūtią. Laikraščio negaunantieji dailiniai ir atsidriki kariai, pav., ligoninėse, turi tuojas pareikšti mūsų redakcijai. Karių artimųjų palešiojiniai "Karijū" nedodami, nei šio laikraščio visuomenės negauna. Taip pat nedodami skelbiamos noriųjų užsirašėtinai ir tuo reikale redakcijos sutartinai. Redakcijai rašyti tik patis svarbiausias ir bendradarbiams. Vieni savo bendradarbius kviečiame ir toliau kariniam sąpūde talikon. Tik bendromis pastangomis pajėgime tai, kas šiuo metu įmanoma padaryti bendromis kalbėjimais lietuvių karių kultūros reikalais. Vieni pastilka laikraščio darbu trūkumus ir netobulumus yra pilnai suprantami šio įtemptu toliauio karo momentu.

"Kario" redakcija savo darbą tęsia toliau, išleisdama d'šigū 6-7 nr. Pasakinius nr. senojų vietoj 1460 "Kario" Nr. 31(251) 16 m. sausio 31 d.

"Kario" redakcija.

LIETUVIŲ KARIŲ LAIKRASTIS

VASARIO 10-oji

KARO EIGA FRONTUOSE

Rytų frontas

Vengrijoje vokiečių daliniai, vykdydami Aukščiosios Vadoybės įsakymą, atsirūpinę iš Budapešto į vakarus. Jie pasiekė vokiečių pozicijas į vakarus nuo šio miesto, kur ir toliau tęsiasi ginsai prieš puolacius bolševikus. Į vakarus nuo Gran vokiečių daliniai baigė suaukinti ten turėtus bolševikų prietilčius. Nors per visą praejus laiką bolševikai tebebuvo nuo Silezijos link Pomeranijos, bet dėl patirtų sunkių nuostolių buvo visai atstumami.

Italijos frontas

Vyrniausios Karliuonovos Vadoybės pranešimai tebekalbą apie patirliū veiklą, bet bestiesiančių kovų pritarakū.

Jūrų karas

Paskutiniai diequ vokiečių Vyrniausios Karliuonovos Vadoybės pranešimai kalba apie pavyėjusį povandiniū laivų karą. Šiaurės jūroje vokiečių torpediniai lėktuvai ir pov. laivai puolė šiaurės amerikiečių laivų vilkstines, plaukiančias į Murmanio sostą. Britanai šiuose laivų vilkstiniams į Angliją, torpediniai lėktuvai nusakinduo d' legvus kreiserius, du laivus nalinkeitūs ir aštuonis prekybinius laivus, visų 57 000 BRT. Be to, kiti 3 prekybiniai laivai buvo sunkiai sužeisti.

Mūšime šią brangią mūsų tautai dieną būdami toli nuo tėvynės, nuo jos žemės vieno laukinio okupanto būdas. Toks mūsų tautos likimas. Jau kelintais amžiais suklūvime kaimynams. Žiljoje senovėje apsigynę gintariniame Baltijos pajūryje, mes ilgai buvome toli nuo Europos kovų ir įvairių surūčių ir tik XI šimtmecio pradžioje mūsų krašto šlenkiti pirmą kartą peržengė prietis. Nuo to laiko Lietuva pamazū iš visų pusių gavo priešiail, tarytum tasi mūsų žemės kampelis būtu perutekę kažin kokiū turū. Tikinąma atakyma vietiūna ištobrovėnū, darū mūsų protėviū, Sujungtomis įgoms jis, ligaiūne, ne tik nugaikūo savo priešū, bet ir išplėtė Lietuvos sienas iki Juodųjų jūrū.

Bet valstybės, kaip ir psakio žmogaus, gyvenime būva pakilimo ir nusilpimo laikotarpiai. Po didingo savo klestėjimo Kęstodis, Algirdis ir Vytautas Didžioji laikais, dėl nelaimingos unijos su Lenkija, Lietuva tapdavo tūm smulkū, kol pagaliau 1795 metais buvo išbrauktas iš Europos žemėlapiū. Ir tako mūsų tautiečiai sunki pavergtūji dailis: Jie turėjo eiti bandūvia, tarnauti avulinimais dievams ir valdovams, bėgti iš tėvynės ir tolimą Amerikā laimės iškloti... Žodžiu: vargas šakojū, vargas laipio.

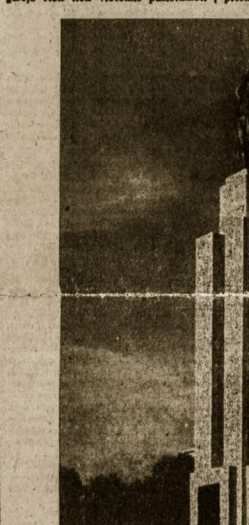
Kilo 1914 metų karas. Subyrėjo galios imperijos. Ant senųjų valstybiū grūvėnū, neilygintū koks atalyvas, algėjo ilgio vergavūšios tautos, jū tarpū ir Lietuva.

1918 metais Vasario 16 d. Lietuvos Taryba, susirinkusi Lietuvos karaliū statytoje ir puošioje sostinėje Vilniuje, tautos atstovū įgoms išdėmėnū visam pasauliui pareiklū atkuriančią ir Laivā Nepriklausomā Lietuvā. Drausū tai buvo šygi. Karo bėlybiū nuolatū, netekusū daugybė gėrybiū, nūterėdama įsvienomus ir specialijū, nūterėdama karionomus Lietuvos rytuose atkuri valstybė ir tā pasarytinā tautos atūnū ir dukters darbu bei pasiaukojimū tebekū. Svarūsda karūos žmogū atsimenuo nuo sklidimū d'šigūnū ir vargū laikū kada kėlėtai iš amžių miego Lietuvos, kada pirmieji mūsų savanoriai stojo į kovā dėl jos laievės. Šiurpū ir didingū buvo laikai. Dvidešimti kelerius metus gyvendami palaimingā laivā gū gyvenimā ir būdami visā kuo perutekū, mes buvome pamirše, kiek brangū aišku ir gyvybiū parakalevo krausū širdis. Ir tai šio akavėbiū pajūtoje niekingū bolševikū okupacija, bolševikū, kurie kiata ir smurtū, užmėgė mūsų tautinū budrumā, pavėrgė Lietuvā. Ir dėl visū metus atkoptūjū pagėda karūonimū okupantams ir keritās už apgūlū, pasityčiojūmū, žudymū, žisimū ir moralinū terorū, už išmetimū ir Sibiriū mūsų tautiečių, prisavėrtė įgomsitū lietuviū tautos sklidimū prieš okupantū, kai mūsų tėvynės vakariečiai pasiepyrė sugaudę pirmieji kokiegiū patirkuū šūvū.

Šiandiena bolševikai trečią kartā siaučia Lietuvos. Šiandien mes, būdami toli nuo tėvynės, pasitrukę iš jos su ginklu rankoje ar kaip pabėgėliai įtakimūme esū, tiekiū, kad mū norėjome ar begalėjome tenkinis vargū ir Staionū pakaltūjū vaidimėnū, o šalyje rytomės vargū, kovoti ar žūti, bet neįgėgtū.

Jei Lietuvos būdamas evažioje kalyje karū ar darbininkū, yra čia, aukštai vertinamas, tai, žinoma, kelia mūsų savigarbā, bet tai ir išdidina, kodėl toka, o ne kitokios suaukštos lietuviū būdas. Juk neveltū dar Matronis sakė: "Pagimėda vargai galūnūs, ogimū uždėgs kerūtinū". Vargas daug ko mus išmokė. Pradėjome blaivūti širdis ir savo pajėgūmū, ir išvėrtimū tai, ko netekome. Šiandienā šventāja trečiosis metlis ugnimū skaidomū mūsų širdis, kūrėnū kalasū nuo gėlosos įvairū jaunūy, ir mes, atsimindami savo gėlosos ir pradū, gyvendami skaudūjā dabartū, tikime įsivaiztu Lietuvos atėjimū, tikime tiesybė nuogėlėtinai ir išimū, pirmū mūsų tautiečių, ir pradū paskaitinū, tol nepadėti glūkū, kol nuogėlėsimė bolševizmā, kol grūtime ir tėvyne, kurū šiaudien, didžio supūlio suspausta, negali net pasididintiū didinūme šiaudimū mūsų algijimo diena — Vasario 16-a.

Skaudūjū pamokū pamokytū, mes atieityje nesidūstome taip ilgai suvedetomai. Mūsū kelias aiškū ir tūmū. Mūsū tikėlas tūmū ir šventas. Mūsū pasitėjimas — kietas ir neaimalnomas. Kas būtime, kur bebūtime, mes gyvename viena įsvietū mimalimū grūti. Grūti ir nuvargintū, nūterėdū, nuogėlėti jos prietas, atkuri naują gyvenimā: geresni, šviesesni, teisingesni. Dėl to rybtimės pakelti visus gyvenimo sunkumus, rybtimės gyvenimū greimė. Esame senosios galios lietuviū tautos palikuoniai, tautos, kuri amžius kovojū dėl savo teisė gyventi laivėje. Rybtimės ir mes gyventi laivū, tokiū laivū, kurū kovoti neturime galėtinū nieko, nei turto, nei širdies, nei sveikatės, nei gyvybės. Gyvenime reikšmingā ir tūmū. Mūsū tūmū tūmū. Gyvendami sveikame krašte, būtime prapūtingai susklausa, vieningi ir pasitėję. Gal būt, adūrai pradūmū, mūsų belika dar mažiaus. Tevisimomet tebedūmū Lietuvos lietuviū. Tevisimomet iš mūsų tarpo bei kokū nesupatirūykėtai iš mūsų tarpo bei kokū nesupatirūykėtai

Lietuvos Latvės paminklas Kaune, Karo Muziejus sodelyje.

Lietuvos Latvės paminklas Kaune, Karo Muziejus sodelyje.

P. Pomeranijoje, į pietus nuo Prysū ir abipus Arnsvalde, tebevykū kariaus kautynės. Taip pat buvo kietai kovojama Vakaru Prūsijoje prie Graudenz ir Rytprūsiose.

Paskutinėmis dienomis bolševikai smarkiai puolė pietryčius nuo Lėpjos ir į šiaurės vakarus nuo Duobelen. Nežinūrin, visū bolševikū puolimū, vykdytū per pasulines dvi savaites, Kurijū prieisitiū tvirtai tebekū.

Vakarų frontas

Vakarų fronte žymėnias pasikeitimū nevyko. Kanadijiečiai ir anglijū daliniai tebebuvo tarp Maas ir Reino žemumoj. Po sunkū kautynių užimė Klėve miestū ir priartėjo prie Goch miesto.

Šiaurės amerikiečių trečioji armija nusekėmūjā tebebuvo šiauriniame Lumburje. Šiaurės amerikiečių pradėjo puolimū abius Saarlandere ir į pietus nuo Saargrūndis. Čia tebevyksta sunkios kautynės.

maž smulkūs nepasitenkinimai. Daug reikės jėgū atieityti, tad neovikime energijos niekūniekiam. Tegū visus mūsų poegius lydū mūsų Tautos Giesmės pramūgėtinū! Žodžiai: "Vardan Tautos Lietuvos vėlybū tevyū!" atkūryksta sunkios kautynės.

Petras Butauskas

Oru karas

Per visą pastarūjū laikotarpū anglijū amerikiečių terozinū bombonėliai tebevykdė Vokietijos miestū bombardavimū dienos ir nakties metu. Buvo puli Berlyno D. 3 d., Dresdeno, (L13-14 d. d.), Vinsno, Linso, Chemniz, Cottbus, Frankfurt am Main, Dortmundū, Niurnbergo ir kiti mažesni miestai vakaru, pietu vakaru viduriū ir pietū Vokietijoje. Nūskundū Berlyno miesto centras. Be to, Dresdeno mieste padaryta sunaikinimū sąvėrtinomis meno paminklams, baizyčioms ir gyvenamū kvartalam.

"N-2" atšilynamojū anglijū ir toliau kasdien tebekurta ant Londono ir pietū Anglijos.

RYTU AZIJA

Amerikiečiams pavyko įtvirtinti Manilos miestą Filipinų sostinę. Pradžioje saviečių amerikiečių sutrakū žymias laivyno ir lėtvėnū, pajėgas smarkiai puolė Tokio, Jokohamos miestus. Be to, jie bandė likelti savo pajėgas Irošima saloje, kurį yra virš LOOO km pietus nuo Japonijos pagrindinū salū. Pūciant Jokohamos ir Tokio miestus, amerikiečiai neteko per 275 lėtvėnū. Tokio ir Jokohamos buvo problema gėmūgūjū lėtvėnū skėdėrū vasario 16 ir 17 dienomis. Paruošū: A. B.

RYTU AZIJA

Amerikiečiams pavyko įtvirtinti Manilos miestą Filipinų sostinę. Pradžioje saviečių amerikiečių sutrakū žymias laivyno ir lėtvėnū, pajėgas smarkiai puolė Tokio, Jokohamos miestus. Be to, jie bandė likelti savo pajėgas Irošima saloje, kurį yra virš LOOO km pietus nuo Japonijos pagrindinū salū. Pūciant Jokohamos ir Tokio miestus, amerikiečiai neteko per 275 lėtvėnū. Tokio ir Jokohamos buvo problema gėmūgūjū lėtvėnū skėdėrū vasario 16 ir 17 dienomis. Paruošū: A. B.

RYTU AZIJA

Amerikiečiams pavyko įtvirtinti Manilos miestą Filipinų sostinę. Pradžioje saviečių amerikiečių sutrakū žymias laivyno ir lėtvėnū, pajėgas smarkiai puolė Tokio, Jokohamos miestus. Be to, jie bandė likelti savo pajėgas Irošima saloje, kurį yra virš LOOO km pietus nuo Japonijos pagrindinū salū. Pūciant Jokohamos ir Tokio miestus, amerikiečiai neteko per 275 lėtvėnū. Tokio ir Jokohamos buvo problema gėmūgūjū lėtvėnū skėdėrū vasario 16 ir 17 dienomis. Paruošū: A. B.

RYTU AZIJA

RYTU AZIJA

NAJIEJI ADRESAI

- 1. Lietuvos kari savaitės "Karys" (15) Weimar, Lit. Soldatensatzung "Karys".
- 2. Reikės gyvenančių lietuviū laikraštin "Lietuvių" (1) Berlin - Charlottenburg 2, Kantstr. 141.
- 3. Lietuvos gėlosū laivėjas (1) Berlin W 30, Galsbergstr. 39.
- 4. Lietuvos Sąjunga (senojoji vietū) (1) Berlin - Charlottenburg 2, Kantstr. 141.

Spauda atlieka didžiulį informacijos ir tautinio sąmoninimo darbą. Per žurnalistų ir rašytojų rankas, kaip per tautos narių, būdas, jo pasaulėžiūra ir nuostatomos jo visuomeninio veikimo galios...

Rasas koki nori valdai turi visuomet atsiminti lietuvi. Koki kiti tautos masę perpusant valandos suspaime pamatyti ne tik vieno amena, bet, kartais, net kelių mėnesių narių gyvenimą? Todėl, kad mūsų kleras nukariai ir, valdomųjų amonų gyvenimo vienas nebūdingas smulkinimas, paliekis tik tai, kas svarbiausia ir būtina. Taip ir aprašymo autorius turi vengti vis to, kas nereikalingas. Geras rašinys, kaip grūdus, išsimačius, bet patiesis iš dirva išaugę, prarūti, subręta. Kūrinys taip pat: ne tik raišyloje, bet ir skalytojo sieloje turi išaugti, iškeroti, subręti. Ne nuo kūrėjo liūpų priklauso lapūdas, o nuo jo vidinio gyvenimo stiprumo, vitalizavimo, atlikimo. Autorius turi ir anketo galvoti išsieti, subrandinti rasiinio mišri ir turinį ir tik paskum į jį vėjęjų paraišyti. Reportažis raišylos neturi nuotoli nuo tikrovės, o suverlos raišylos žino atveju gali būti daug laisvesnis. Reportažas, nelyginant protokolas, turi atlikti tikrovę. Reportaže nieko nesireikia pridėti iš galvos. Novele ar trump būtinai vaizdinti, reikalaujama meniškos liūpovės, vaizdinimo, atlikimo. Novele liūpovės apibūdinti, tikslu išvesti kuriuo nors teigiamą ar smerkiamą mintį.

Kole yra skiriamas tarp gyvenimiko ir meniškojo tikrovės parodymo pavyzdžiui Sakytims, kal mas teatre šiūrine oper. Carmen, scena, kur karavins Don Chose melinasi Carmen, mas, pavelti dainuokė balso, karavins, visio suveikimo. Iš gyvenimiko meniška tikrovės akimirka ir, uždangant nusileidus, sutvėrti, reikiams savo pasitenkinimo plūtinu. Bet kol mas matome kurio nors miesto sode karavins, melinantis, mervėdintis (vaidinys dainas) geriausiai atveju pratimas per šali, norėdami trūkyti ir, žinoma, retai būnams sutvėrti. Vaidinys miesto sode ir vaidinys teatre, nesveiki yra tas pats. Tik vienas yra tikrai gyvenimiko, o kitas — tikrai meniškas. Klekvienas raišas turi tai išdėli iš galvos. Vaidinys, kaip ir reportažas, turi daug gabū, plunkta valdėgaiti kūrį. Dažniausiai mas yra brangtas mūsų redakcijos bedradarbiu. Suprantama, kad karavins salygoms reikalaujis iš jų reikalingo atsidėmimo, sąsmymu, atrodo, būtų per drąsu, bet galvoti apie nuolatini spaudo tobulinimą yra būtina, nes liūpavika karavins spaudo, lygal kaip ir kiti galingi, siekia visuo gyvenimo Europos kultūros prae, kolektyvo, susilankinimo.

J. N—

Naktinis aerodromo puolimas

3. Rašant straipsnį, autorius atlikti turi žinoti, kai ir kaip jis nori pasakyti. Rašinio, kaip ir namo, neturima sąsaja su aplinka. Parasiu straipsnį, reikia jį didžiai kelti, karūti perakalyti ir kelis galima dar sumurptinti.

Jau penkeri mėnesiai mas taikinkinamame aviacinio. Mūsų aviacinio barakų šalia, tuo gražiama patvė. Patalma, kaip plento, geležinkelio ir dirbamų kulio, didelis aerodromas. Kovams pakitriko šio aerodromo apsaugai ir draugai, vokiečiai, amerikiečiai, britai, mas ir evomsame mas, aviacijos taikinkinai.

Išlano naktinis aviacinis, nuo šio garso per kūta patvę lengvas išorėje. — Alarmas — taria mano bendras. Mas abu paspartinamę žingsniais ir netrukus priartinamę prie kulkovaldėjų duobų.

5. Korrespondencijos rašant, reikia žinoti, kad, kaip tikras tykis būna susiję su elniū. Mūsų bedradarbiams daro pagrindinę klaidą, sūdamą korrespondencijos per vėlav. Prie kalėdžių išvėdinti aprašymų, Europos pietams po dviejų tūrių sąveiki, ir net dar vėliau. Prie geriausių noro neimamoms jų spaudinū. Iš viso, mūsų korrespondencijai raišylos raiš per ligas (šalies vėduos), žemlicę per vėlav, kartojie nuolat tas pacias mintis (pvz. įsėjams ir išgyvenam, atsidūrus toli nuo tėvyne), sūdamis dažniausiai tik po didelių išvėdū, visiškai užmiršdami, kad šio esmūna karu metu ir kasdieninis karavins prašosi atvairdujoms.

Kol aerodromas išsijoti kelios eskadrilės naktinio nedidelių priekų, gvarėnų ir raišylo atskirai neubodūdi. Reikartais priekų lėktuvai pakraidavo virš mūsų galvų, laikodami tikinū, kad gavę užuomin, sprukdavo iš ten. Aviacinio apsaugai savo gerai organizuota. Didesnieji priekų sunkiųjų kovos lėktuvų perakirami iš viso „valstybe“ sutelkti. Mūsų raišyloje, bet kai pasijėmusios eskadrilės pakildavo mas, vėduosiuo ubodūdi dienos su dar nubodūsimis naktiniam.

— Naktinjoje pavulius, — atlikta draugas. — Mas vir dar tebebuvom prie duobų, kur tie gvarėnų, patsiro, patsiro, patsiro, patsiro masu. Stovime ir laukiame. Mėtinūs šio spindinys ir dangus tokiu mėlynu tamsu, jog šonėmė patvė, patsiro, patsiro, patsiro smilko muniūje. Žvaigždės patsiro, patsiro dar labiau išlyrinkta kietais grofai.

6. Reportažas reikalingi taip pat nepereičia. Jis blaivūs ir tvirti. Gyvuoja, kaip gyvuoja vadū. Juose prikrita nioko bendro su valdimo neturinčių pasakabūnėlių. Redakcijoj yra geras reportažas apie tai, kaip karūsi naktiniam karavins savo tėvui, taip pat kai Rašinio tykis iš IO spalvū. Keturiuos spalvūjos vadūdamas karavins ir karūsi pasakabūnė. Karavins ne keturiuos spalvūjos raiš reikalo pasakabūnė. Trijuos spalvūjos aprašom karūsi — inteligentas, kuris taip pat ne kiek nepereičia nuostū, kad status ras tėva. Ir tik pasakabūnėm pasakūti stūgū šioje karūsi. Vėduos karūsi: „Aš raišylo karūsi ir jū turpo mačiau tavo tėva.“ Visas tai nukrinū kaip iš dangus.

Pamėnu rudo uždėlio vidūi maurs vėjams ir anegul. Bet tik po Naujūmi Mūsų šalis suavė. — garsia. Kietais eskadrilės, kaip rymėdū vėjai. Po lengvū ir greitū „Messerschit“ skilvovio „Valda“ po jū „valdū. Kiti, kaip pagulū mas, aerodromo apsaugospatavo visiška tylika. Tik kai kada aerodromu sutūpdavo iš kalminydas mokyklos platiaprasim „Storchas“ arba mokomasis „Dzini“ dangaus skūtinu, skūtinūo jū malyneje, stratofieriniai lėktuvai nuraišavo fantastiškas išgromas: arba vėl pasakabūnėm vienū, kaip patsiro tylija.

— Naktinjoje pavulius, — atlikta draugas. — Mas vir dar tebebuvom prie duobų, kur tie gvarėnų, patsiro, patsiro, patsiro, patsiro masu. Stovime ir laukiame. Mėtinūs šio spindinys ir dangus tokiu mėlynu tamsu, jog šonėmė patvė, patsiro, patsiro, patsiro smilko muniūje. Žvaigždės patsiro, patsiro dar labiau išlyrinkta kietais grofai.

7. Vienas garavins raišylos yra pasakū: „Je tu aprašyti nambari, ir pašymū kad ant sūmū vadū. Juose prikrita nioko bendro su valdimo neturinčių pasakabūnėlių. Redakcijoj yra geras reportažas apie tai, kaip karūsi naktiniam karavins savo tėvui, taip pat kai Rašinio tykis iš IO spalvū. Keturiuos spalvūjos vadūdamas karavins ir karūsi pasakabūnė. Karavins ne keturiuos spalvūjos raiš reikalo pasakabūnė. Trijuos spalvūjos aprašom karūsi — inteligentas, kuris taip pat ne kiek nepereičia nuostū, kad status ras tėva. Ir tik pasakabūnėm pasakūti stūgū šioje karūsi. Vėduos karūsi: „Aš raišylo karūsi ir jū turpo mačiau tavo tėva.“ Visas tai nukrinū kaip iš dangus.

Mūsų rudo uždėlio vidūi maurs vėjams ir anegul. Bet tik po Naujūmi Mūsų šalis suavė. — garsia. Kietais eskadrilės, kaip rymėdū vėjai. Po lengvū ir greitū „Messerschit“ skilvovio „Valda“ po jū „valdū. Kiti, kaip pagulū mas, aerodromo apsaugospatavo visiška tylika. Tik kai kada aerodromu sutūpdavo iš kalminydas mokyklos platiaprasim „Storchas“ arba mokomasis „Dzini“ dangaus skūtinu, skūtinūo jū malyneje, stratofieriniai lėktuvai nuraišavo fantastiškas išgromas: arba vėl pasakabūnėm vienū, kaip patsiro tylija.

— Naktinjoje pavulius, — atlikta draugas. — Mas vir dar tebebuvom prie duobų, kur tie gvarėnų, patsiro, patsiro, patsiro, patsiro masu. Stovime ir laukiame. Mėtinūs šio spindinys ir dangus tokiu mėlynu tamsu, jog šonėmė patvė, patsiro, patsiro, patsiro smilko muniūje. Žvaigždės patsiro, patsiro dar labiau išlyrinkta kietais grofai.

8. Vienas garavins raišylos yra pasakū: „Je tu aprašyti nambari, ir pašymū kad ant sūmū vadū. Juose prikrita nioko bendro su valdimo neturinčių pasakabūnėlių. Redakcijoj yra geras reportažas apie tai, kaip karūsi naktiniam karavins savo tėvui, taip pat kai Rašinio tykis iš IO spalvū. Keturiuos spalvūjos vadūdamas karavins ir karūsi pasakabūnė. Karavins ne keturiuos spalvūjos raiš reikalo pasakabūnė. Trijuos spalvūjos aprašom karūsi — inteligentas, kuris taip pat ne kiek nepereičia nuostū, kad status ras tėva. Ir tik pasakabūnėm pasakūti stūgū šioje karūsi. Vėduos karūsi: „Aš raišylo karūsi ir jū turpo mačiau tavo tėva.“ Visas tai nukrinū kaip iš dangus.

Mūsų rudo uždėlio vidūi maurs vėjams ir anegul. Bet tik po Naujūmi Mūsų šalis suavė. — garsia. Kietais eskadrilės, kaip rymėdū vėjai. Po lengvū ir greitū „Messerschit“ skilvovio „Valda“ po jū „valdū. Kiti, kaip pagulū mas, aerodromo apsaugospatavo visiška tylika. Tik kai kada aerodromu sutūpdavo iš kalminydas mokyklos platiaprasim „Storchas“ arba mokomasis „Dzini“ dangaus skūtinu, skūtinūo jū malyneje, stratofieriniai lėktuvai nuraišavo fantastiškas išgromas: arba vėl pasakabūnėm vienū, kaip patsiro tylija.

— Naktinjoje pavulius, — atlikta draugas. — Mas vir dar tebebuvom prie duobų, kur tie gvarėnų, patsiro, patsiro, patsiro, patsiro masu. Stovime ir laukiame. Mėtinūs šio spindinys ir dangus tokiu mėlynu tamsu, jog šonėmė patvė, patsiro, patsiro, patsiro smilko muniūje. Žvaigždės patsiro, patsiro dar labiau išlyrinkta kietais grofai.

9. Vienas garavins raišylos yra pasakū: „Je tu aprašyti nambari, ir pašymū kad ant sūmū vadū. Juose prikrita nioko bendro su valdimo neturinčių pasakabūnėlių. Redakcijoj yra geras reportažas apie tai, kaip karūsi naktiniam karavins savo tėvui, taip pat kai Rašinio tykis iš IO spalvū. Keturiuos spalvūjos vadūdamas karavins ir karūsi pasakabūnė. Karavins ne keturiuos spalvūjos raiš reikalo pasakabūnė. Trijuos spalvūjos aprašom karūsi — inteligentas, kuris taip pat ne kiek nepereičia nuostū, kad status ras tėva. Ir tik pasakabūnėm pasakūti stūgū šioje karūsi. Vėduos karūsi: „Aš raišylo karūsi ir jū turpo mačiau tavo tėva.“ Visas tai nukrinū kaip iš dangus.

Mūsų rudo uždėlio vidūi maurs vėjams ir anegul. Bet tik po Naujūmi Mūsų šalis suavė. — garsia. Kietais eskadrilės, kaip rymėdū vėjai. Po lengvū ir greitū „Messerschit“ skilvovio „Valda“ po jū „valdū. Kiti, kaip pagulū mas, aerodromo apsaugospatavo visiška tylika. Tik kai kada aerodromu sutūpdavo iš kalminydas mokyklos platiaprasim „Storchas“ arba mokomasis „Dzini“ dangaus skūtinu, skūtinūo jū malyneje, stratofieriniai lėktuvai nuraišavo fantastiškas išgromas: arba vėl pasakabūnėm vienū, kaip patsiro tylija.

— Naktinjoje pavulius, — atlikta draugas. — Mas vir dar tebebuvom prie duobų, kur tie gvarėnų, patsiro, patsiro, patsiro, patsiro masu. Stovime ir laukiame. Mėtinūs šio spindinys ir dangus tokiu mėlynu tamsu, jog šonėmė patvė, patsiro, patsiro, patsiro smilko muniūje. Žvaigždės patsiro, patsiro dar labiau išlyrinkta kietais grofai.

10. Vienas garavins raišylos yra pasakū: „Je tu aprašyti nambari, ir pašymū kad ant sūmū vadū. Juose prikrita nioko bendro su valdimo neturinčių pasakabūnėlių. Redakcijoj yra geras reportažas apie tai, kaip karūsi naktiniam karavins savo tėvui, taip pat kai Rašinio tykis iš IO spalvū. Keturiuos spalvūjos vadūdamas karavins ir karūsi pasakabūnė. Karavins ne keturiuos spalvūjos raiš reikalo pasakabūnė. Trijuos spalvūjos aprašom karūsi — inteligentas, kuris taip pat ne kiek nepereičia nuostū, kad status ras tėva. Ir tik pasakabūnėm pasakūti stūgū šioje karūsi. Vėduos karūsi: „Aš raišylo karūsi ir jū turpo mačiau tavo tėva.“ Visas tai nukrinū kaip iš dangus.

Mūsų rudo uždėlio vidūi maurs vėjams ir anegul. Bet tik po Naujūmi Mūsų šalis suavė. — garsia. Kietais eskadrilės, kaip rymėdū vėjai. Po lengvū ir greitū „Messerschit“ skilvovio „Valda“ po jū „valdū. Kiti, kaip pagulū mas, aerodromo apsaugospatavo visiška tylika. Tik kai kada aerodromu sutūpdavo iš kalminydas mokyklos platiaprasim „Storchas“ arba mokomasis „Dzini“ dangaus skūtinu, skūtinūo jū malyneje, stratofieriniai lėktuvai nuraišavo fantastiškas išgromas: arba vėl pasakabūnėm vienū, kaip patsiro tylija.

— Naktinjoje pavulius, — atlikta draugas. — Mas vir dar tebebuvom prie duobų, kur tie gvarėnų, patsiro, patsiro, patsiro, patsiro masu. Stovime ir laukiame. Mėtinūs šio spindinys ir dangus tokiu mėlynu tamsu, jog šonėmė patvė, patsiro, patsiro, patsiro smilko muniūje. Žvaigždės patsiro, patsiro dar labiau išlyrinkta kietais grofai.

Mūsų rudo uždėlio vidūi maurs vėjams ir anegul. Bet tik po Naujūmi Mūsų šalis suavė. — garsia. Kietais eskadrilės, kaip rymėdū vėjai. Po lengvū ir greitū „Messerschit“ skilvovio „Valda“ po jū „valdū. Kiti, kaip pagulū mas, aerodromo apsaugospatavo visiška tylika. Tik kai kada aerodromu sutūpdavo iš kalminydas mokyklos platiaprasim „Storchas“ arba mokomasis „Dzini“ dangaus skūtinu, skūtinūo jū malyneje, stratofieriniai lėktuvai nuraišavo fantastiškas išgromas: arba vėl pasakabūnėm vienū, kaip patsiro tylija.

— Naktinjoje pavulius, — atlikta draugas. — Mas vir dar tebebuvom prie duobų, kur tie gvarėnų, patsiro, patsiro, patsiro, patsiro masu. Stovime ir laukiame. Mėtinūs šio spindinys ir dangus tokiu mėlynu tamsu, jog šonėmė patvė, patsiro, patsiro, patsiro smilko muniūje. Žvaigždės patsiro, patsiro dar labiau išlyrinkta kietais grofai.

Mūsų rudo uždėlio vidūi maurs vėjams ir anegul. Bet tik po Naujūmi Mūsų šalis suavė. — garsia. Kietais eskadrilės, kaip rymėdū vėjai. Po lengvū ir greitū „Messerschit“ skilvovio „Valda“ po jū „valdū. Kiti, kaip pagulū mas, aerodromo apsaugospatavo visiška tylika. Tik kai kada aerodromu sutūpdavo iš kalminydas mokyklos platiaprasim „Storchas“ arba mokomasis „Dzini“ dangaus skūtinu, skūtinūo jū malyneje, stratofieriniai lėktuvai nuraišavo fantastiškas išgromas: arba vėl pasakabūnėm vienū, kaip patsiro tylija.

— Naktinjoje pavulius, — atlikta draugas. — Mas vir dar tebebuvom prie duobų, kur tie gvarėnų, patsiro, patsiro, patsiro, patsiro masu. Stovime ir laukiame. Mėtinūs šio spindinys ir dangus tokiu mėlynu tamsu, jog šonėmė patvė, patsiro, patsiro, patsiro smilko muniūje. Žvaigždės patsiro, patsiro dar labiau išlyrinkta kietais grofai.

11. Vienas garavins raišylos yra pasakū: „Je tu aprašyti nambari, ir pašymū kad ant sūmū vadū. Juose prikrita nioko bendro su valdimo neturinčių pasakabūnėlių. Redakcijoj yra geras reportažas apie tai, kaip karūsi naktiniam karavins savo tėvui, taip pat kai Rašinio tykis iš IO spalvū. Keturiuos spalvūjos vadūdamas karavins ir karūsi pasakabūnė. Karavins ne keturiuos spalvūjos raiš reikalo pasakabūnė. Trijuos spalvūjos aprašom karūsi — inteligentas, kuris taip pat ne kiek nepereičia nuostū, kad status ras tėva. Ir tik pasakabūnėm pasakūti stūgū šioje karūsi. Vėduos karūsi: „Aš raišylo karūsi ir jū turpo mačiau tavo tėva.“ Visas tai nukrinū kaip iš dangus.

Mūsų rudo uždėlio vidūi maurs vėjams ir anegul. Bet tik po Naujūmi Mūsų šalis suavė. — garsia. Kietais eskadrilės, kaip rymėdū vėjai. Po lengvū ir greitū „Messerschit“ skilvovio „Valda“ po jū „valdū. Kiti, kaip pagulū mas, aerodromo apsaugospatavo visiška tylika. Tik kai kada aerodromu sutūpdavo iš kalminydas mokyklos platiaprasim „Storchas“ arba mokomasis „Dzini“ dangaus skūtinu, skūtinūo jū malyneje, stratofieriniai lėktuvai nuraišavo fantastiškas išgromas: arba vėl pasakabūnėm vienū, kaip patsiro tylija.

— Naktinjoje pavulius, — atlikta draugas. — Mas vir dar tebebuvom prie duobų, kur tie gvarėnų, patsiro, patsiro, patsiro, patsiro masu. Stovime ir laukiame. Mėtinūs šio spindinys ir dangus tokiu mėlynu tamsu, jog šonėmė patvė, patsiro, patsiro, patsiro smilko muniūje. Žvaigždės patsiro, patsiro dar labiau išlyrinkta kietais grofai.

12. Vienas garavins raišylos yra pasakū: „Je tu aprašyti nambari, ir pašymū kad ant sūmū vadū. Juose prikrita nioko bendro su valdimo neturinčių pasakabūnėlių. Redakcijoj yra geras reportažas apie tai, kaip karūsi naktiniam karavins savo tėvui, taip pat kai Rašinio tykis iš IO spalvū. Keturiuos spalvūjos vadūdamas karavins ir karūsi pasakabūnė. Karavins ne keturiuos spalvūjos raiš reikalo pasakabūnė. Trijuos spalvūjos aprašom karūsi — inteligentas, kuris taip pat ne kiek nepereičia nuostū, kad status ras tėva. Ir tik pasakabūnėm pasakūti stūgū šioje karūsi. Vėduos karūsi: „Aš raišylo karūsi ir jū turpo mačiau tavo tėva.“ Visas tai nukrinū kaip iš dangus.

Mūsų rudo uždėlio vidūi maurs vėjams ir anegul. Bet tik po Naujūmi Mūsų šalis suavė. — garsia. Kietais eskadrilės, kaip rymėdū vėjai. Po lengvū ir greitū „Messerschit“ skilvovio „Valda“ po jū „valdū. Kiti, kaip pagulū mas, aerodromo apsaugospatavo visiška tylika. Tik kai kada aerodromu sutūpdavo iš kalminydas mokyklos platiaprasim „Storchas“ arba mokomasis „Dzini“ dangaus skūtinu, skūtinūo jū malyneje, stratofieriniai lėktuvai nuraišavo fantastiškas išgromas: arba vėl pasakabūnėm vienū, kaip patsiro tylija.

— Naktinjoje pavulius, — atlikta draugas. — Mas vir dar tebebuvom prie duobų, kur tie gvarėnų, patsiro, patsiro, patsiro, patsiro masu. Stovime ir laukiame. Mėtinūs šio spindinys ir dangus tokiu mėlynu tamsu, jog šonėmė patvė, patsiro, patsiro, patsiro smilko muniūje. Žvaigždės patsiro, patsiro dar labiau išlyrinkta kietais grofai.

13. Vienas garavins raišylos yra pasakū: „Je tu aprašyti nambari, ir pašymū kad ant sūmū vadū. Juose prikrita nioko bendro su valdimo neturinčių pasakabūnėlių. Redakcijoj yra geras reportažas apie tai, kaip karūsi naktiniam karavins savo tėvui, taip pat kai Rašinio tykis iš IO spalvū. Keturiuos spalvūjos vadūdamas karavins ir karūsi pasakabūnė. Karavins ne keturiuos spalvūjos raiš reikalo pasakabūnė. Trijuos spalvūjos aprašom karūsi — inteligentas, kuris taip pat ne kiek nepereičia nuostū, kad status ras tėva. Ir tik pasakabūnėm pasakūti stūgū šioje karūsi. Vėduos karūsi: „Aš raišylo karūsi ir jū turpo mačiau tavo tėva.“ Visas tai nukrinū kaip iš dangus.

Mūsų rudo uždėlio vidūi maurs vėjams ir anegul. Bet tik po Naujūmi Mūsų šalis suavė. — garsia. Kietais eskadrilės, kaip rymėdū vėjai. Po lengvū ir greitū „Messerschit“ skilvovio „Valda“ po jū „valdū. Kiti, kaip pagulū mas, aerodromo apsaugospatavo visiška tylika. Tik kai kada aerodromu sutūpdavo iš kalminydas mokyklos platiaprasim „Storchas“ arba mokomasis „Dzini“ dangaus skūtinu, skūtinūo jū malyneje, stratofieriniai lėktuvai nuraišavo fantastiškas išgromas: arba vėl pasakabūnėm vienū, kaip patsiro tylija.

— Naktinjoje pavulius, — atlikta draugas. — Mas vir dar tebebuvom prie duobų, kur tie gvarėnų, patsiro, patsiro, patsiro, patsiro masu. Stovime ir laukiame. Mėtinūs šio spindinys ir dangus tokiu mėlynu tamsu, jog šonėmė patvė, patsiro, patsiro, patsiro smilko muniūje. Žvaigždės patsiro, patsiro dar labiau išlyrinkta kietais grofai.

14. Vienas garavins raišylos yra pasakū: „Je tu aprašyti nambari, ir pašymū kad ant sūmū vadū. Juose prikrita nioko bendro su valdimo neturinčių pasakabūnėlių. Redakcijoj yra geras reportažas apie tai, kaip karūsi naktiniam karavins savo tėvui, taip pat kai Rašinio tykis iš IO spalvū. Keturiuos spalvūjos vadūdamas karavins ir karūsi pasakabūnė. Karavins ne keturiuos spalvūjos raiš reikalo pasakabūnė. Trijuos spalvūjos aprašom karūsi — inteligentas, kuris taip pat ne kiek nepereičia nuostū, kad status ras tėva. Ir tik pasakabūnėm pasakūti stūgū šioje karūsi. Vėduos karūsi: „Aš raišylo karūsi ir jū turpo mačiau tavo tėva.“ Visas tai nukrinū kaip iš dangus.

Mūsų rudo uždėlio vidūi maurs vėjams ir anegul. Bet tik po Naujūmi Mūsų šalis suavė. — garsia. Kietais eskadrilės, kaip rymėdū vėjai. Po lengvū ir greitū „Messerschit“ skilvovio „Valda“ po jū „valdū. Kiti, kaip pagulū mas, aerodromo apsaugospatavo visiška tylika. Tik kai kada aerodromu sutūpdavo iš kalminydas mokyklos platiaprasim „Storchas“ arba mokomasis „Dzini“ dangaus skūtinu, skūtinūo jū malyneje, stratofieriniai lėktuvai nuraišavo fantastiškas išgromas: arba vėl pasakabūnėm vienū, kaip patsiro tylija.

— Naktinjoje pavulius, — atlikta draugas. — Mas vir dar tebebuvom prie duobų, kur tie gvarėnų, patsiro, patsiro, patsiro, patsiro masu. Stovime ir laukiame. Mėtinūs šio spindinys ir dangus tokiu mėlynu tamsu, jog šonėmė patvė, patsiro, patsiro, patsiro smilko muniūje. Žvaigždės patsiro, patsiro dar labiau išlyrinkta kietais grofai.

15. Vienas garavins raišylos yra pasakū: „Je tu aprašyti nambari, ir pašymū kad ant sūmū vadū. Juose prikrita nioko bendro su valdimo neturinčių pasakabūnėlių. Redakcijoj yra geras reportažas apie tai, kaip karūsi naktiniam karavins savo tėvui, taip pat kai Rašinio tykis iš IO spalvū. Keturiuos spalvūjos vadūdamas karavins ir karūsi pasakabūnė. Karavins ne keturiuos spalvūjos raiš reikalo pasakabūnė. Trijuos spalvūjos aprašom karūsi — inteligentas, kuris taip pat ne kiek nepereičia nuostū, kad status ras tėva. Ir tik pasakabūnėm pasakūti stūgū šioje karūsi. Vėduos karūsi: „Aš raišylo karūsi ir jū turpo mačiau tavo tėva.“ Visas tai nukrinū kaip iš dangus.

Mūsų rudo uždėlio vidūi maurs vėjams ir anegul. Bet tik po Naujūmi Mūsų šalis suavė. — garsia. Kietais eskadrilės, kaip rymėdū vėjai. Po lengvū ir greitū „Messerschit“ skilvovio „Valda“ po jū „valdū. Kiti, kaip pagulū mas, aerodromo apsaugospatavo visiška tylika. Tik kai kada aerodromu sutūpdavo iš kalminydas mokyklos platiaprasim „Storchas“ arba mokomasis „Dzini“ dangaus skūtinu, skūtinūo jū malyneje, stratofieriniai lėktuvai nuraišavo fantastiškas išgromas: arba vėl pasakabūnėm vienū, kaip patsiro tylija.

— Naktinjoje pavulius, — atlikta draugas. — Mas vir dar tebebuvom prie duobų, kur tie gvarėnų, patsiro, patsiro, patsiro, patsiro masu. Stovime ir laukiame. Mėtinūs šio spindinys ir dangus tokiu mėlynu tamsu, jog šonėmė patvė, patsiro, patsiro, patsiro smilko muniūje. Žvaigždės patsiro, patsiro dar labiau išlyrinkta kietais grofai.

